ANUL I -- NUMARUL 13

6 PAGINI

Duminică 18 Octomvrie 1942

„VICTORIA"
apare Duminica

REDACȚIA
Compania 2 Propagandă
M.C.G. a Armatei de Uscat

DESEN-ZINCO-TIPAR
Secția Geografică
a Frontului de Răsărit

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

Acei care și-au țintuit trupul pe Crucea nemuririi românești, își merită slava și cinstirea noastră.

Mareșal Antonescu

INCRUSTARI...

Strădania noastră n'a rămas și nu va rămâne zadarnică niciodată, pentrucă înfăptuirea noastră trece peste diversitatea unei simple întâmplări. Nu dorul unei aventuri belicoase ne-a aruncat în vâltoarea acestei lupte, sau cine știe ce aprindere efemeră. Aveam morminte de apărat și drepturi milenare de îndeplinit. N'am lovit și nu vom lovi niciodată pe la spate. Drumul nostru este croit drept, fără ocolișuri meschine și cu prețul sângelui nostru vom trece peste zăgazurile întunecoase ale nemerniciei.

Infipți în pământul care a cunoscut cea mai crudă răstignire, ostașii români au înscris pagini legendare și cu sufletul lor neprihănit vor merge pe calea victoriei totale.

Ziua de 16 Oct. 1941, căderea Odessei, va rămâne pentru totdeauna trecută în patrimoniul veșniciei Neamului Românesc.

Recunoașterea virtuților poporului nostru nu constitue o afirmare de circumstanță, căci, altfel, ar însemna batjocorirea dumnezeeștei vărsări a sângelui românesc și sângele ar încremeni buzele mincinoase.

Căderea Odessei înseamnă cea mai mișcătoare și mai cutremurătoare dăruire a soldatului român.

Peste răni, au curs lacrimi; peste inimi s'au abătut plumbii, dar trupurile sfinților au țâșnit din ghiața gropilor și, cu apocaliptică deslănțuire, au pătruns în haotica frământare a focului, aruncând blestemul răbdării lor.

Adevăratul sens al victoriei noastre nu este datorit numai unui succes strategic, ci el pornește din aspra trăire a unui neam; cu atât mai măreață este victoria, cu cât suferința contribue la îndeplinirea ei. Suferințele ne-au înfiorat inimile, dar am rămas neclintiți în lupta idealurilor noastre.

Iată de ce, acum când sărbătorim un an dela memorabila bătălie a Odessei, se cuvine să ne plecăm frunțile într'o pioasă reculegere și să dăruim suflet din sufletul nostru, inimă din inima noastră, celor rămași cu jale în ochi și să ne ducem gândul către vetrele lăsate fără truda bărbătească, încercând — stăruitor — să păstrăm în toată sensibilitatea noastră, imaginea unor făpturi mărețe.

Suprema jertfă este sângele; supremul ideal binele. Și românii s'au bătut pentru libertate și pașnica viață a căminului lor, svârlindu-se de-asupra baricadelor roșii.

In mersul năprasnic spre Răsărit, umbrele celor căzuți pe lespezi de altare ne urmăresc și ne îndeamnă de sub hlamida cerească.

Soldat T. R.
CONSTANTINESCU VIRGIL
reporter de război P.P.

16 OCTOMBRIE 1941 -- 16 OCTOMBRIE 1942

Un an dela cucerirea Odessei

Vineri 16 Octombrie, s'a împlinit un an decând armata română a intrat victorioasă în Odessa, după lupte crâncene de câteva săptămâni.

Pentru noi, românii, victoria dela Odessa reprezintă triumful unor eroice sforțări, îngenunchierea unui dușman numeros și perfid, cucerirea unei fortărețe redutabile, care prin poziția sa favorabilă se bucura de posibilități de aprovizionare cu hrană, materiale și oameni, prezentând astfel în fața oștilor noastre forțe proaspete și efective intacte.

Dar nu numai atât. Cucerirea Odessei a însemnat sfărâmarea primei și celei mai importante sucursale a comunismului, focarul unei ideologii care amenința să ne înăbușe poporul să ne aprindă țara și întreaga Europă. Odessa era centrul de plasare al tuturor agitatorilor și instigatorilor comuniști, pentru țările din Sud-Estul Europei, cuib de criminali și cloacă a tuturor mizeriilor creiate de un regim de teroare ascuns sub masca înșelătoare a comunismului idealizat de șefii Revoluției Roșii.

Odessa a fost apărată cu îndârjire, tocmai pentrucă de ea era legat prestigiul bolșevismului, prestigiul unei armate care era menită să cucerească Europa, prestigiul unui material pentru care zecile de milioane de brațe au muncit ani de zile în uzine și fabrici, înarmând Uniunea Sovietică conform intențiilor sale.

Dar cu toată apărarea lor îndârjită, cu toată furia care le crispa fețele, cu toată vigoarea luptei țâșnită din mândria lor de a nu ceda românilor — tocmai românilor, poporul acesta mic și neînsemnat, ce era menit să fie înghițit dintr'o sorbitură de huiduma bolșevică — cu toate acestea, au trebuit să cedeze. Bolșevicii au avut atunci primul prilej de a ne cunoaște mai bine, constatând cât de amarnic s'au înșelat asupra armatei române.

Jertfele dela Odessa au fost ofranda adusă de neamul nostru, pe altarul creștinătății și ea n'a rămas fără împlinire a dorințelor noastre.

Astăzi, pe acelaș altar, aducem noui jertfe în Caucaz și la Stalingrad. Pe aceste două fronturi, ca și la Odessa, armata noastră luptă contra aceluiași dușman, cu aceiași vigoare și cu acelaș elan din trecut, fiind însă temut de vrășmaș și în admirația sinceră a fraților noștri de arme.

Astăzi, când se împlinește un an dela cucerirea Odessei, gândul nostru, al celora care în aceiași încleștare, luptăm contra aceluiași dușman de anul trecut, se îndreaptă către eroii care și-au jertfit viața pentru gloria Patriei noastre.

Către sufletele lor, ce stau încă de straje pe colinele Dalnicului, la Tatarca și Gnliacovo, până sub zidurile Odessei, — către ele să ne închinăm cu smerenie, jurând să le urmăm drumul jertfei până la victoria totală a armatelor noastre.

„VICTORIA"

INCEPUTUL SFARȘITULUI

Politrucii și Comisarii politici au fost desființați. -- Comisariatul poporului pentru apărarea Sovietelor a fost luat din mâinile lui Stalin -- Conducerea războiului trecută asupra militarilor

Posturile de radio ne aduc o veste, senzațională: „Politrucii și Comisarii politici bolșevici au fost retrași de pe front și desființați".

In numărul 10 din 27 Septembrie 1942 al gazetei noastre, descriam ce sunt și ce caută „Politrucii" și „Comisarii" bolșevici pe front? Nu ne-am fi gândit că atât de curând vom avea satisfacția de a le face înmormântarea. Scriam atunci: „Având acelaș Stat Major General pentru toate marile subgrupe: forțe de uscat, forțe maritime și aeriene, N. K.W.D.-ul, care e de fapt însăși esența existenței sovietelor, supraveghează de aproape armata R.K. K.A. *aceasta fiind de fapt elementul cel mai periculos la un moment dat, în cazul unei clătinări a regimului.*

„Mai ales în cursul acestui război, unde armata propriu zisă își dă seama de inutilitatea oricărei rezistențe față de presiunea zdrobitoare a armatelor Europei, Politrucii și Comisarii Politici — unități specializate ale N.K.W.D., cu atribuțiuni în timp de război de a supraveghea armata pentru a corespunde așteptărilor partidului — au mult de lucru. Acum este în joc nu numai situația regimului sovietic și prin el a lui Stalin și a acoliților săi — dar însăși existența lor".

Se pare însă că tocmai teama de a nu pierde marile privilegii de cari dispuneau, i-au făcut să sară peste cal. Armata bolșevică, presată puternic din față de armatele victorioase ale Europei, se vedea lovită mișelește pe la spate, de o seamă de lichele, cari nu urmăreau altceva decât scopuri personale sau contrare oricăror principii de tactică și logică. Nu vrem să vorbim aici de soldatul bolșevic, deoarece nivelul lui de cultură și educație civică este foarte scăzut — dacă nu egal cu zero — dar ne gândim la corpul ofițerilor, cari tot au mai văzut sau au mai auzit câte ceva.

Discuțiile lor cu prizonierii — oricât de puțini ar fi fost ei — pe cari i-au luat, le-au dat de gândit.

Conștiența faptului că ei se expun luptă și mor pentru o cauză ce nu e a lor, i-a făcut la un moment dat să se revolte. Originea conflictului e însă mai veche. Zeci de generali, ofițeri superiori și ostași împușcați cu miile din simple denunțuri ale politrucilor și comisarilor, încă dinainte de război, alte mii aruncați în închisori ori deportați în taigile Siberiei, ale ținutului Narimului și Pieciorski, adunau argumente și măreau ura ce exista între armată și N.K.W.D.

Anunțul din radio vorbește însă mai mult. Spune că însuși Stalin ar fi cedat unor presiuni, lăsând treburile războiului pe seama unui general de carieră — Saposnicov — de aici deducția logică: fierberea e cu mult mai mare.

Comentarul din Nr. 10 al gazetei „Victoria" îl încheiam astfel:

„...dar rostul lor (al politrucilor și al comisarilor) în spatele bolșevicilor (pe front), este de a salva — ce se mai poate salva — dintr'un dezastru care nu va întârzia să vină cât mai curând pentru Soviete și Stalin".

Se pare însă, că în pragul dezastrului, o seamă de ofițeri sovietici caută să salveze poporul de urgia războiului fără rost, prin înlăturarea unei bande de netrebnici, cari au vrut să pună foc lumii întregi.

Ne bucură, că înfine judecata limpede a început să-și facă loc și de partea cealaltă, ceiace marchează fără înconjur începutul unui sfârșit precipitat, prin prăbușirea iminentă a bolșevismului și a lui Stalin.

Cu siguranță, evenimentele ce vor urma nu ne vor desminți.

Dr. G. I. C.

CHIPURI DE EROI

Sergentul IOVA PARVU

In sectorul batalionului unu din regimentul colonelului C., inamicul porni în zorii zilei de 8 August un contra-atac puternic, susținut de focul a numeroase arme automate. Lovitura a fost atât de puternică, încât, câteva clipe băeții noștri n'au știut pe ce lume se află.

Rafalele de mitraliere secerau câmpul, încrucișându-se la firul ierbii cu cele pornite din Z. B.-urile noastre. Ostașii noștri, care își săpaseră la iuțeală „măștile" începură să devină stăpâni pe situație, identificând direcția și puterea focului inamic, a cărui depărtare era doar de două sute de metri.

Deodată, trăgătorul puștii mitraliere din grupa sergentului Iova este lovit și rănit grav de un glonte. Era prietenul cel mai bun al lui Iova... Cu un strigăt de furie sergentul se repezi la camaradul rănit, îl desfăcu la veston, îi rupse cămașa îmbibată de sânge și cu mâinile tremurânde de mânie pansă în grabă rana. Gloanțele își continuau melodia stridentă și țăcănitul mitralierelor parcă ar fi bătut tactul într'o rumbă îndrăcită.

Iova se ridică drept ca un brad, cât era de înalt și cu mitraliera camaradului rănit în mâini, deschise calm focul asupra inamicului, care înainta valuri, valuri, cum ar fi tras la țintă pe poligonul de trageri sau toamna pe baltă la vânat de „rețe".

Schimbând încărcător după încărcător Iova culcă multe rânduri de bolșevici la pământ, dar alții în loc se ridicau.

La un moment dat Iova trânti pușca mitralieră de pământ, cu țeava înroșită ca o plită și se repezi la altă piesă. Cu aceiași sfidare de moarte Iova continuă prăpădul în rândurile rușilor, care se apropiaseră acum la câțiva zeci de metri, făcându-i să șovăiască și să dea înapoi.

Dar, bravului sergent Iova, îi fu dat să sfârșească ca un erou, aducând suprema jertfă pe altarul Patriei.

Tocmai atunci când credea că plătise îndeajuns rușilor, un bolșevic rămas ascuns după o căpiță de fân, îl atacă în mod laș, înfigându-i baioneta în spate.

Iova a scăpat pușca mitralieră jos, a dus mâinile la frunte, ca în semn de închinare față de Crucea pentru care murea, apoi corpul lui s'a întins într'o supremă încordare, iar glasul lui de moarte a tunat peste sgomotul luptei:

— Nu vă lăsați fraților!

Lt. rez. ALICU M. AUREL
reporter de războiu (P.P.)

POŞTA REDACTIEI

Serg. Maj. Nastase Dim.: Am primit versurile şi le vom publica la timpul potrivit. Vă rugăm mai trimiteţi. Nu se înapoiază manuscrisele.

Slt. Rusu Nicolae: Am primit poezia prin „amabilitatea" unei cărţi postale. Se va publica. Vă rugăm mai trimiteţi. Aşteptăm poema şi... ceva proză.

Preot Cpt. res. Gh. C. Mihăianu: Vă rugăm continuaţi. Era tocmai ceiace ne lipsea.

Serg. Maj. Ionaşcu Vasile: Cred că ar trebui să schimbaţi rima.

Un prisonier ruscaia
La Crimescaia
Spune că-i prapadmscaia
Facem schimb ismenscaia
In satul tremuriscaia
etc., etc.

Nu ştiu, nu prea am slăbiciune la versuri, dar după mine e cam pe „păsărescaia" şi deloc nu „mergiscaia".

Lt. res. Dimitrie Ionescu: Primit articolul. Suntem bucuroşi de colaborarea dvs., dar vă rugăm să trimiteţi articole *„substanţiale"*, având în vedere ocupaţia dvs. civilă. Faţă de spaţiul restrâns suntem datori să „servim" subiecte interesante pentru camarazi. Cred că anumite observaţiuni asupra locurilor şi oamenilor pe unde treceţi, făcute prin prisma specialităţii dvs. (mi-e teamă că n'am nimerit-o) ar fi bine venite. Vă mulţumim pentru aprecierea pe care o faceţi referitor la gazetă.

Lt. V. Oprea: Gazeta se trimite „automat" tuturor unităţilor din zonă. Deci şi O.P.M. 187. Trebue să vă interesaţi la divizie. Am luat totuşi măsuri să vi se trimită personal.

Slt. res. Ilioiu: Am „gustat" şi noi versurile trimise, referitor la „Catiuşa" pe care le vom publica. Cât priveşc ultimile patru versuri, credem că ar trebui făcută o oarecare schimbare de roluri:

Dar oricum eşti şi cum vei fi,
Intr'o zi te vei trezi
Că-ţi ţin oltenii lumânarea
Şi-ţi face Neamţu înmormântarea!
Fără aprobarea dvs, însă...

Slt. Iordache I. Gh.: Am primit „Istoricul". Vă rugăm trimiteţi şi proză. Gazeta vi se va trimite pe adresa indicată.

Cap. Anastasiu Theodor: Primit poeziile. Mai încercaţi, pentrucă aveţi talent. Vom fi bucuroşi şi vă publicăm.

Bojenescu Alexandru: Noroc Sandule, să trăeşti o mie de ani! „Scrisoarea de pe front" merge şi o vom publica. Ce-ţi face fierăstrăul? Sper să primeşti o veste bună.

Sold. T.R. Postolache Nic.: Primit articolul. Vă rugăm mai trimeteţi.

Cpt. Costescu Emilian: Vă mulţumim pentru elogiile aduse gazetei „Victoria". Cu plăcere, pentru cele ce veţi mai trimite. Incepând cu numărul de faţă vi se va trimite regulat.

Cap. Popescu Grigore: S'a luat notă. Aşteptaţi.

Slt. Ion Iordache: Nu am primit nimic până în prezent.

Serg. T.R. Dănet Vasile: Mai încercaţi. Promiteţi mult.

Sergent Ion S. Poşana: Primit materialul dvs. însă prea târziu. Vă rugăm mai trimiteţi fiind bucuroşi să vă avem colaborator. Referitor la celelalte chestiuni, vom face demersurile necesare şi vă vom comunica la timp.

Frt. Gion Luca: Primat reportajul, pe care îl vom publica. Mai trimiteţi.

Aducem pe această cale, la cunoştinţa cititorilor, că orice colaborare din afară este bine venită. Totuşi, ţinând seamă că „Victoria" este o gazetă tipărită pe front şi exclusiv pentru front, fiind citită numai de luptători, cărora le este poate singura lectură pe marginea tranşeului, vom căuta ca în această gazetă să dăm lucruri pe care camaradul nu le ştie, sau mai bine zis, nu prea le ştie sau cum ar spune el însuşi, pe care ar dori să le ştie. Deci, având în vedere că spaţiul gazetei este foarte restrâns, faţă de câte ar trebui scrise, să căutăm ca tot ceeace scrim să fie scurt şi interesant pentru camarazi.

Cei care stăm pe front ştim cum arată războiul, cunoaştem faptele eroice ale camarazilor noştri, cunoaştem jertfa lor, fiindcă ea se petrece sub ochii noştri.

Despre acestea vom avea grije ca să scrie ziarele din ţară şi să afle cei care sunt departe de noi şi care ştiu mai puţin decât noi, ce înseamnă războiul. Lor le vom trimite paginile scrise cu sângele vărsat pentru binele şi fericirea Patriei. Ei ne vor trimite în schimb rânduri despre truda lor zilnică, despre munca pe care o depun ca să ne asigure nouă, aici, posibilităţi de luptă.

Iată deci că am făcut fără să vrem un îndreptar pentru gazeta noastră.

Totuşi, pentrucă armatele noastre luptă pe mai multe fronturi, vom scrie şi reportagii de războiu, cu caracter informativ dela un front la celălalt.

Totodată, ţinând seamă că trebue să ne cunoaştem duşmanul, să cunoaştem oamenii cu obiceiurile lor, care, după cum am văzut sunt fel de fel, atât oameni, cât şi obiceiuri, vom publica în gazeta noastră observaţiunile, pe care, în diferite ocazii, cititorii noştri le-au cules sau le vor culege.

In felul acesta credem că vom reuşi ca „Victoria" să fie nu numai recreativă dar şi interesantă.

ZENOBIE BANCILA

450 de ani dela descoperirea Americei

In întreaga Spanie, precum şi în ţările Americei Latine s'au celebrat în ziua de 12 Octombrie, 450 de ani dela descoperirea Americei de către Cristofor Columb.

Lumea Nouă, cum a fost denumit continentul celor două Americi a fost descoperit la 12 Octombrie 1492 de către genovezul Cristofor Columb, care plecase din Spania cu gândul să găsească un drum mai scurt spre India. Fără să ştie peste ce a dat, crezându-se în India, Columb a prezentat Europei această nouă ţară drept India. Mai târziu, Vasco de Gama, descoperă adevăratul drum pela Sud de Africa şi Columb cade în disgraţie. După câţiva ani un alt navigator, Amerigo Vespucci identifică noul continent, care s'a numit apoi America, după numele său.

ATENTIUNE!

Secţia Propagandă din Marele Stat Major împreună cu Societatea Română de Radiodifuziune, anunţă că emisiunile orelor ostăşeşti (12.50 13.50) vor fi transmise cu începere dela data de 22 Septembrie 1942 şi de către postul pe unde scurte (lungime de undă 32.4 m., 9260 K. H. Z. 2 kw.).

Un pod peste Dunăre între Giurgiu şi Rusciuk

Ministerul lucrărilor publice al Bulgariei, cu ocazia vizitei în ţara noastră a făcut următoarele declaraţii privitoare la construcţia podului peste Dunăre şi la importanţa legăturilor ce creiază această lucrare, spunând între altele:

„Iată un mare fapt care poate să fie apreciat numai de aceia care înţeleg cât de importantă este înfăptuirea lui şi cât de fericită menire va avea în desvoltarea României şi Bulgariei".

Măsurile pentru executarea podului au fost luate şi lucrările de construcţie vor începe în curând.

Presa străină despre România

In revista italiană „Relazzione Internationali", a apărut un articol intitulat „Armata Română", în care se face un bilanţ al luptelor duse de armata noastră pe frontul de răsărit.

Autorul subliniază cât de puternică a fost contribuţia ostaşilor români în cruciada contra bolşevismului, numind toate locurile marilor bătălii, în care forţa armelor noastre, şi-a spus cuvântul hotărîtor.

Mai departe, articolul subliniază faptul că astăzi, trupele române luptă cu aceiaşi vigoare la Stalingrad şi Caucaz, alături de bravele trupe germane, grăbind victoria finală a puterilor Axei

Ziarul „Action Francaise" închină un articol României şi Mareşalului Antonescu, arătând progresul pe care armata română l-a făcut în ultimul timp, având o instrucţie modernă şi dotată cu armament modern.

Intrarea în războiu, spune „Action Francaise", a fost pregătită din toate punctele de vedere, soldaţii români acoperindu-se de glorie în primele lupte ce au succedat începerea războiului sfânt. Mai departe ziarul trece în revistă victoriile armatei române, dela Prut până la Volga şi în Caucaz. Deasemenea menţionează organizarea Transnistriei, subliniind puterea de muncă a poporului român şi spiritul de organizaţie de care a dat dovadă în teritoriile ocupate.

In Anglia
soldaţii de plumb au fost... mobilizaţi

Desigur, Anglia se află în faţa celei mai crude răscruci a istoriei sale. Clipă de clipă, puterea sa slăbeşte tot mai mult, sforţările pe care le fac acum englezi nu pot duce la niciun rezultat, sfârşitul întrezărindu-se a fi destul de nefericit pentru ei.

Printre măsurile senzaţionale, menite să ridice puterea de luptă a armatei sale, este luarea *...soldaţilor de plumb* din mâna copiilor.

Aşa măsură, mai rar!..

PRODUCŢIA AGRICOLA a Finlandei va îmbunătăţi situaţia din iarna aceasta a ţării noastre amice dela Nord

Helsinki, 12 (Rador). — Ziarul agricol Ilkka publică un articol de fond în care arată că în iarna ce vine, situaţia Finlandei va fi cu mult mai bună decât în iarna trecută, dat fiind recoltele care au fost abundente, în special cele din noua provincie Aunus, care a avut o producţie excepţională.

Ţara a ştiut să răspundă la colecta „ZIUA OSTAŞULUI"

Toată ţara, dela un capăt la celălalt, a ţinut să răspundă la marea chemare a colectei pentru ostaşii de pe front, de a procura îmbrăcăminte călduroasă acelora cari stau neclintiţi pe pământul stepei ruseşti.

Gestul tuturor cetăţenilor înseamnă nu numai o adâncă înţelegere omenească, ci, mai ales, un adevărat spirit de solidaritate, de conştiinţă naţională.

Strânsa legătură sufletească a celor rămaşi acasă cu cei cari străjuiesc drepturile şi mândria românească peste hotare, s'a putut vedea din felul cum au înţeles să răspundă la nevoile aprigilor noştri ostaşi din răsărit.

Municipiul Bucureşti şi Suburbanele au strâns un număr de 208.170 articole de îmbrăcăminte, judeţele şi capitalele lor, 830.078.

Ceiace a făcut o impresie deosebită a fost dania grupului etnic german, care s'a înscris cu un număr de 53.703 deasemenea obiecte, totalizându-se 1.091.951 de articole.

Pentru truda celor cari au făcut colecta, gândul ostaşilor noştri se îndreaptă cu vie recunoştinţă.

Pretutindeni, inima şi iniţiativa poporului românesc este prezentă.

Sumele depuse la Preşedenţia Consiliului de Miniştri ating cifra de 76.000.000 lei.

Inspecţia d. Mareşal Antonescu

Conducătorul Statului, d-l Mareşal Ion Antonescu a inspectat pieţele Capitalei, cu care ocazie a constatat aprovizionarea lor cu cele necesare consumului populaţiei.

Anul acesta, cu toată seceta care a fost, producţia de zarzavaturi a fost mulţumitoare, astfel că piaţa nu a avut nimic de suferit, găsindu-se cantităţi suficiente pentru aprovizionarea populaţiei cu legume pentru iarnă.

Cu această ocazie s'a putut verifica strădaniţele ce au fost depuse din partea autorităţilor spre a satisface toate nevoile populaţiei, reglementând conform dispoziţiilor legale atât aprovizionarea, prin concursul dat cultivatorilor cât şi consumul prin controlul preţurilor.

Astfel d-l Mareşal Antonescu a ţinut să se convingă la faţa locului de felul cum sunt executate dispoziţiunile date, arătându-se mulţumit de modul cum funcţionează aprovizionarea Capitalei.

INFORMAŢIUNI

In ultimul Consiliu de Miniştri, ţinut sub preşedinţia d-lui Prof. Mihai Antonescu, s'au luat o seamă de măsuri privind sporirea salariilor funcţionarilor publici. In afară de aceasta, funcţionarii publici vor avea tot sprijinul, primind prime pentru îmbunătăţirea traiului, creindu-se în acest scop şi economate speciale pentru aprovizionare.

*

Duminică 4 Octombrie s'a întrunit la Tiraspol consiliul naţional al Transnistriei.

După ce au fost examinate realizările făcute s'a discutat problema moldovenilor de peste Bug care vor cu toţii să vină în sânul Patriei.

*

Odessa. — Odată cu încheierea unui an de rodnică activitate, Guvernământul Transnistriei, care şi-a avut până acum reşedinţa la Tiraspol, s'a mutat definitiv la Odessa.

Slujba sfinţirii noului palat guvernamental s'a făcut de către un sobor de preoţi în frunte cu pr. Tincoca.

*

Bogăţia petroliferă a României şi pitorescul românesc din Bucovina şi Basarabia au fost prezentate în frumoase imagini de către d-l Ernest Bauer, fost consilier de presă la Bucureşti, în emisiunea românească a postului de radio Zagreb.

*

In toată ţara a plouat, ploile căzând la timp în sprijinul agricultorilor care au început lucrările agricole de toamnă.

*

In ultima şedinţă a Consiliului de Miniştri, s'au luat unele hotărîri în legătură cu bunul mers al aprovizionării cu lemne.

*

Cu prilejul împlinirii unui an dela cucerirea Odessei, Guvernământul Transnistriei a organizat în Bucureşti o frumoasă şi interesantă expoziţie ce cuprinde toată munca ce a fost depusă de autorităţile româneşti în organizarea şi administrarea Transnistriei.

Expoziţia mai cuprinde o galerie întreagă cu fotografii cu subiecte din luptele ce s'au dat pentru cucerirea Odessei.

Expoziţia a fost deschisă în prezenţa d-lui prof. Mihail Antonescu, vice-preşedinte al consiliului de miniştri, doamna Mareşal Antonescu, d-l G. Alexianu, Guvernatorul Transnistriei, precum şi a reprezentanţilor oficialităţilor din Capitală.

Cu ocazia deschiderii expoziţiei, d-l prof. Mihail Antonescu a ţinut o cuvântare, în care a arătat că sacrificiile ostaşilor români au găsit ecou în sufletele celor chemaţi să reclădească prin muncă fără preget, o viaţă nouă pe ruinile rămase după urmele bolşevicilor.

D-l Guvernator Alexianu a prezentat expoziţia, dând explicaţiile necesare.

*

Ziarul german Berliner Lokalanzeiger publică un articol semnat de d-l Bongort, în care se face o largă expunere a războiului naval din Marea Neagră.

Autorul subliniază că împotriva puternicei flote sovietice care îşi avea baze importante la Odessa, Sevastopol şi pe coasta Caucaziană, a ţinut piept Marina Regală Română, obţinând împotriva inamicului victorii strălucite. După ce arată modul cum s'au desfăşurat operaţiunile în Marea Neagră, autorul menţionează cooperarea strânsă între marina noastră şi misiunea navală germană, care a contribuit la sfărîmarea forţelor navale sovietice.

*

Intreaga presă germană aduce elogii maestrului George Georgescu, pentru frumoasa contribuţie adusă muzicei europene.

Elogiile presei amice se răsfrâng nu numai asupra maestrului român, ci şi asupra muzicei româneşti.

OSTAŞUL ROMAN

Români din patru unghiuri, acum ori nici odată
Uniţi-vă în cuget, uniţi-vă 'n simţiri
Strigaţi în lumea largă că Dacia-i furată
Prin intrigă şi ură, viclene uneltiri!..

A. MUREŞEANU

S'a scris mult şi se vorbeşte mult de el. Imi svâcneşte inima şi-mi tresaltă pieptul de mândrie, când poporul cel mai puternic din lume — poporul german — cu ostaşul său viteaz şi conştient, cu generalii săi geniali şi cu bărbaţii lui de stat şi de ştiinţă, scrie în presa sa, textual, aceste rânduri: „Fiecare ofiţer german, de front sau de stat major, confirmă că în Crimeea, Românii au ajutat trupele noastre la operaţiunile de luptă în aşa fel, încât fără ei n'ar fi fost cu putinţă câştigarea victoriilor decisive din anul trecut şi din anul acesta" (Deutsche Allgemeine Zeitung).

Şi-i drept, care ostaş a putut atinge performanţele tale, Ostaş Român? Cine nu-şi aminteşte de acea acţiune măreaţă din Ianuarie 1942 a unei brigăzi de cavalerie română, care pe un ger cumplit de minus 30 grade, parcurge peste 100 km. biciuindu-şi caii până la sânge, intră apoi în luptă şi pune pentru totdeauna stavilă bolşevicilor care debarcaseră la Feudosia?

Poate oare uita cineva dârzenia, bravura şi sacrificiile Regimentului 33 Dorobanţi, care înfruntă atacul a trei brigăzi de tancuri bolşevice în Crimeea, când vitejii Dorobanţi din al doilea batalion al acestui neînfricat regiment, atacă tancurile duşmane cu topoarele şi târnăcoapele?

Indrăzneşte cineva să nu se plece în faţa legendarilor Vânători de Munte care în stepa Nogai pun stavilă acelui puhoi de hoarde bolşevice şi care în miezul de vară a lui 1942, cuceresc alături de camarazii germani cea mai puternică fortăreaţă din lume-Sevastopolul?

Cine n'a admirat precizia tragerilor artileriei româneşti? Şi cine în acea zi de toamnă când duşmanul pătrunde în baterii, trage până la ultimul cartuş şi luptă la baionetă, cu grenada şi cuţitul, lopata şi toporul? Voi, tunari români!

Dar se poate trece cu vederea, o clipă măcar, peste faptele de arme din Delta Dunării, dela Ţiganca, depe Dealul Corneşti, din Bucovine, depe Prut şi depe Nistru?

Şi cine a bătut la Eupatoria, cine a străpuns redutele din peninsula Kerci, cine a învins la Harcov, pe Doneţ şi pe Don?

Dar cine străbătu câmpiile Caucazului în galop nebun din stepa Kalmucică la Marea de Asov, dela Ieisk la Tjemriuk şi Taman, din Kuban prin Kurca la Anapa, pentru a cuceri apoi Novorosiscul?

Iar pentru voi, sburători neînfricaţi, cât va trebui să se scrie despre vitejeştile voastre fapte?! In toate bătăliile unde au luptat bravii tăi camarazi, tu ai fost prezent. Ai dus lupte grele şi avântul tău n'a fost oprit nici de vânătoarea bolşe-

vică şi nici de antiaeriana lui atât de numeroasă.

Ostaşi ai marinei române care din primele zile de războiu aţi pus pe fugă cea mai trufaşe flotă depe Dunăre şi Marea Neagră, ştiţi voi ce răni adânci aţi făcut acestui duşman al nostru şi al lumei civilizate? Ştiţi voi de cât folos aţi fost în bătăliile dela Odessa şi din Crimeea? Da, marinar român, o spun camarazii depe uscat, prietenii cari te-au ajutat şi mai bine o poate spune duşmanul pe care l-ai bătut.

O! Doamne! Se va găsi pana măiastră care să poată descrie toată vitejia şi jertfele acelei mari bătălii dela Odessa, care — pentru unii — a fost piatra noastră de încercare?

Va ieşi la iveală penelul iscusit care să coloreze şi să imortalizeze pe pânză acele virtuţi răsboinice înscrise cu sânge românesc la Dalnic şi Tătarca, Crimeea şi Caucaz, Harcov şi Stalingrad?

Iar tu, poetule, pute-vei să pui în versuri această măreaţă epopee?

Ostaş Român! S'ar putea să nu fii tu la înălţimea faptelor de arme ale înaintaşilor tăi?

Iţi mai aduci aminte de bătăliile lui Mircea, dela Rovine, Nicopole şi Câmpia Mierlei? Dar de Ştefan cel Mare, la Rahova, Podul Inalt, Baia şi Codrul Cosminului?

Zăngănitul de săbii şi tropotul de cai dela Călugăreni şi Selimbăr al oştilor lui Mihai Viteazul nu-ţi spun cine eşti?

Griviţa şi Plevna, Rahova şi Smârdanul ne-au dat independenţa. Părinţii şi fraţii tăi, în 1916—1919, au făcut întregirea neamului iar tu Ostaş Român ne-ai reclădit hotarele în răsărit.

Dar acum cine smulge laurii victoriei la Stalingrad pe Volga?

Tu Ostaş Român. Tu care ştii să le înfrunţi pe toate. Tu care ceri puţin şi te mulţumeşti cu ceiace ţi se dă.

Frigul şi căldura, ploaia şi zăpada, praful şi noroiul, foamea şi setea n'au putut să-ţi oprească avântul. Tu care ştii să asculţi şi să execuţi, care ştii să învingi sau să mori. Tu eşti viteazul între viteji ai Neamului Românesc admirat de prieteni şi temut de duşmani.

Fii mândru Ostaş Român de ce ai făcut şi întăreşte-te în cuget şi simţiri căci multe mai ai de înfăptuit.

Hotarele ţării tale nu sunt încă fixate, trei milioane de fraţi români sunt în robie, umilinţa neamului n'a fost răsbunată şi trufia duşmanului tău de totdeauna n'a fost încă înfrântă.

Să trăieşti Ostaş Român, să duci mai departe gloria neamului tău, să împlineşti ce avem de îndeplinit şi să ne redai iarăşi hotarele României Mari.

Maior D. MARINESCU

BULGARIA ŞI TURCIA urmau să fie bolşevizate, declară un general sovietic prizonier

Incă din vara anului 1940, Sovieticii făcuseră un plan, din care se poate vedea intenţiile agresive caracteristice poporului din răsărit. Bulgaria trebuia atacată din două părţi de către armatele roşii, supusă şi dată pe mâna lui Jdanov, omul de încredere al lui Stalin. Mai târziu, în Bulgaria urma să dicteze cunoscutul terorist Dimitroff.

Nici Turcia nu fusese omisă din planul de bolşevizare al Sovietelor, ea trebuind să fie presată pe chestia Dardanelelor.

Fuehrerul ADOLF HITLER

răsplăteşte pe vânătorii de munte care au luptat la Sevastopol

Pe pământul Sudakului cucerit de Vânătorii de Munte, a avut loc în prezenţa d-lor: Gral Avramescu Gh., Gral Vasiliu-Răşcanu, Col. Nagel, reprezentantul armatei germane, etc., decorarea neînfricaţilor ostaşi români, cari s'au acoperit de glorie, reuşind să cucerească Dealul Capellei, Nord Nase, înălţimile Fedjukin, Sapun şi Balaklava.

După terminarea solemnităţii decorării ostaşilor noştri de către trimisul Führerului, au defilat trupele româneşti şi germane, în sincerul entuziasm al mulţimii, venită să vadă dragostea neţărmurită care leagă popoarele prietene şi aliate.

Victoria

unui submarin italian

Roma. — Submarinul din Atlantic Barbarico, comandat de Enzo Grossi, a scufundat un cuirasat nord-american de tipul Missisipi, care naviga cu o iuţeală de 13 noduri, la 330 mile spre sud-vest de Freetown (Africa Occidentală).

O LOVITURA DE TEATRU

Un transport de trupe engleze scufundat

Berlin, 16 Octombrie. — Flota engleză a suferit o nouă şi grea pierdere. Pe coasta egipteană, în apele Mării Mediterane, submarinele germane au scufundat două vase de mare tonaj, ce transportau trupe pentru frontul African. Vasele scufundate erau de cel mai nou tip, ultra rapide, având fiecare un tonaj de peste 20.000 tone.

Lovitura pe care submarinele germane au dat-o flotei engleze, este cu atât mai mare cu cât cei peste 15.000 de soldaţi au pierit în valuri.

Pe lângă succesul dobândit pe coasta Africei, un alt număr de vase a fost scufundat în Oceanul Atlantic, întrunind 18 vase cu aproape 143.000 tone.

A mai căzut un ostaş...

Colonelul Claus Ervin, comandantul unei unităţi de cavalerie, la trecerea peste Kerci, spre Caucaz, a căzut răpus de plumbii ucigători ai unui avion inamic. Fulgerătoarea prăbuşire a viteazului ostaş care şi-a dus unitatea din victorie în victorie, a produs o sfâşietoare impresie în rândurile acelora cari l-au iubit şi l-au ascultat orbeşte în orice clipă. La poale de munte a fost îngropat după datina străbună, sub privirile ostaşilor lui dragi, cari au jurat că nu vor găsi odihnă până ce duşmanul nu se va prăvăli de moarte.

Un an dela moartea Colonelului IOAN DANESCU

La 30 Septembrie s'a împlinit un an dela moartea colonelului Ioan Dănescu, căzut eroic la postul său de comandă în lupta dela Vasseloje.

Datorită spiritului şi caracterului său de vrednic comandant, unitatea sa a înscris fapte mărețe la: Cerpcauţi, Fântâna Albă, Noua Suliţă, Hotin, Briceni, Grimăncăuţi, etc.

Neştearsă va rămâne făptura acestui erou în inimile acelora cari s'au avântat în atâtea încercări năprasnice.

Patria îi va rămâne în veci recunoscătoare pentru sfânta lui jertfă.

Flacăra credinţei divine nu s'a stâns

„Eu sînt lumina lumii, cel ce vine după mine nu va umbla întru întuneric".

Ne spune Mântuitorul: „Eu sînt lumina lumii" şi iată aceasta este adevărul permanent în scurgerea a 20 de veacuri. Această lumină divină primită şi purtată în sufletele oamenilor în decursul tuturor vremurilor, nimic şi nimeni n'a putut-o stinge, nu au putut-o distruge. Zădarnice şi neputincioase s'au arătat în primele timpuri cele 10 persecuţiuni ale lumii păgâne, căci din fiecare tortură, din fiecare schingiuire, din fiecare trup prăbuşit sub loviturile chinuitorilor, ţâşnea către cer, către Domnul, sufletele pline de lumina credinţei a martirilor.

Neputincioase s'au arătat şi sforţările hoardelor bolşevice de a distruge sufletul, de-a distruge credinţa şi de a-l aduce pe om în starea animalică. Omul este cea mai înaltă făptură zidită de Dumnezeu, pentru a stăpâni — ca un stăpân bun — toate celelalte vieţuitoare.

S'au retras sfărîmate, armatele roşii, bestiile lui Stalin, din faţa armatelor creştine, până departe la Volga. Au trecut ca un nour mare şi greu, iară populaţia din urmă, sărăcită şi slabă şi-a scuturat capul şi şi-a şters fruntea ca după un vis urît şi îngrozitor.

S'au întors zorile zilelor de odinioară când aveau libertatea de a se ruga, fără frica de a ajunge în Siberia. Dar bisericile au fost jefuite, dărîmate sau transformate în muzee, teatre, magazii, grajduri etc., deaceia prima grijă a acestei populaţii eliberate, mai flămândă de învăţătura Mântuitorului este de a reface aceste lăcaşuri sfinte.

Au desgropat în grabă icoanele şi până la refacerea bisericilor, au făcut capele unde în întreaga săptămână se perindă mulţime de fiinţe. I-am văzut în şiruri lungi cu lacrimi de bucurie în ochi, închinându-se ca'n vremurile cele bune. Am văzut două bătrâne cari, când vorbeau despre Dumnezeu, aveau faţa scăldată în lacrimi, îngrămădind în vorbe toată tristeţea după frumuseţa vremurilor pravoslavnicii Rusii din timpul Ţarilor. Dar lucruri cari m'au făcut să mă gândesc le-am văzut, vizitând bisericile, cari în majoritate sînt în refacere.

Aşa la una din aceste biserici am văzut mulţime multă de bătrâni şi bătrîne slabi şi galbeni la faţă — ca un asfinţit de soare palid — cari, renunţând la pânea lor zilnică şi-au adus obolul lor — căci din altă parte n'au fonduri — spre a se reda cultului bisericile, pentru a mînca mereu din pîinea veşnică a credinţei.

Priveau în zare aceşti bătrâni gândindu-se, iar în gândurille lor am citit, nesfârşita mulţumire, de a fi ajuns aceste vremuri, spre a se ruga în voe şi când vor muri să poată lua Sfînta Impărtăşanie, iar la cap să-i străjuiască o cruce cu candela aprinsă.

Deci flacăra credinţei nu s'a stîns din sufletele lor şi astăzi îşi trăiesc bucuria nădejdii împlinite.

Tu camarade Român, pe care te urmăreşte dangătul de clopot din satul tău natal, ascultă geamătul atâtor milioane de suflete cari zac încă în întuneric şi cu braţul tău voinic, oţelit în atâtea lupte brave, sfărîmă ultimile ascunzişuri ale balaurului, redând libertăţii şi luminii atâtea suflete, iar Domnul va fi cu tine.

GH. C. MIHAIANU
Preot Căpitan rez.

Manifeste bolșevice

2 x 2 = 14!..

Un răspuns și o mică lecție de aritmetică practică pentru „tavarășii" de dincolo

Am în fața mea trei fițuici de hârtie cu îndemnuri subversive pentru ostașii și ofițerii români de pe frontul de Răsărit, aruncate în liniile noastre de propaganda bolșevică.

Indemnuri subversive și ridicole. Ridicole și mincinoase. Mincinoase și copilărești. Divulgarea lor, va avea darul să pună capăt unei legende, că ostașul român ar fi un manechin, care *a fost adus* pe front și care la adierea unei fițuici de hârtie ce miroase a usturoiu dela distanță, și-ar schimba atitudinea.

Eu aveam impresia însă, că ovreii se pricep cel puțin la socoteli. Mă văd forțat însă, ca să fac „tavarășilor prapagandiști" de dincolo, o mică lecție de aritmetică practică și încă de clasele primare

Să începem.

Unul dintre... „manifeste" și care „servește" *ca bilet de liberă trecere la ruși* (și care servește cu mult mai bine la altceva!), începe patetic:

„40.000 de Români au căzut „*deja*" (aci și-a și pus pecetea originei) lângă Sevastopol. Din cadavrele soldaților români morți lângă Sevastopol, se poate ridica un munte înalt cât Caraimanul, cel mai înalt munte din România (?!)"

— Dintr'o dată se poate vedea o lipsă totală de cunoștințe umile și de aritmetică și de geografie.

Tavarășe! Află că nu Caraimanul e cel mai înalt munte din România. Cât te-ai plimbat nestingherit prin Țara Românească, înainte de a o sbughi odată cu fuga bolșevicilor din Bucovina sau Basarabia anul trecut, ți-ai lăfăit hoitul în trenurile noastre luxoase numai până la Sinaia și acolo ai auzit și tu de Caraiman! Acesta este unul dintre piscurile masivului Bucegilor, care deabia atinge 1900 metri.

Mai află dela mine, că chiar dacă ași fi atât de naiv încât să cred afirmația ta, celui care n'ai avut timp decât de fugă și nu de numărătoare, că au pierit pentru Cruce și pacea de mâine a României 40 mii de Români lângă Sevastopol, apoi cu sfintele lor resturi pământești nu ai putea umple decât un sicriu îmbrăcat în tricolor, cu laturile de 24 metri și înălțimea de 10 metri. Fă și tu socoteala și te vei convinge: un om voinic are 1,80 m. înălțime, 0,40 m. lățime ca medie și 0,20 m. grosime; înmulțit cu 40.000, face tocmai volumul 24 x 24 x 10.

Mai departe, în aceiași fițuică afirmi că: „472.000 — aproape o jumătate milion de Români — și-au dat *sângele și viețile* dela începutul războiului până acum. Din cadavrele camarazilor voștri morți, se pot ridica 12 munți înalți cât muntele Caraiman".

Iar bați câmpii! Iar te contrazici cu ce-ai spus mai înainte când singur afirmi: „Se știe (de unde și tocmai tu?!) că Antonescu a aruncat în Rusia o armată de 830.000 oameni. Acum în Rusia n'au rămas decât 358.000. Unde sunt ceilalți?

Răspunzi singur: „Ei au pierit sau *au rămas schilozi!*" Deci singur nu știi bine ce-i cu ei — atotștiutorule! Și apoi îi consideri pe toți morți și faci 12 Caraimani cu ei.

Nu numai atât, dar treci și mai departe cu afirmațiile și spui: „Aceasta înseamnă *că a pierit un sfert din bărbații din România*". Să facem și aici nițică socoteală, luând ca bune declarațiile tale și să vedem ce iese: deci, 472.000 este un sfert din toți bărbații din România. Inmulțit cu 4 ne dă 1.888.000 de bărbați. Raportând la proporția că intr'o țară sunt aproximativ jumătate și jumătate (la noi pe baza recensământului 0,92 : 1) bărbați și femei, ar rezulta după spusele tale, că România are numai vreo 3 mil. 800.000 locuitori!

Păi, vezi, tavarășe? Așa ți-ai făcut socotelile și la dugheană?

Imi pui apoi pe prima pagină o poză cu o piramidă de capete de mort — ca să impresionezel Și asta-i furată: a apărut cu vreo 5 sau 6 ani în urmă o carte antibolșevică în Polonia, la Vilna sau Lemberg și care purta titlul: „Pacostea roșie". Capetele acelea formau coperta cărții și reprezenta foametea căre a sguduit sovietele din temelii în 1930.

Hai, spune și tu: e frumos așa?..

MOTTO:

„Dar nestrămutați strămoșii
Tot cu arma'n mâini au stat:
Au văzut și munți, de oase,
Și de sânge, râuri roșii,
Dar din țara lor nu-i scoase
Nici potop și nici furtună".

Gheorghe Coșbuc
(„Graiul Neamului")

Patetizmul merge crescând. Spui mai departe: „Arde cerul Munteniei. Nu sunt zorii zilei, ci lumina incendiilor din Ploești. Asupra Munteniei sboară nu păsări, *ci avioane americane!*"

Stai mai încet cu americanii! Tara noastră nu e așa de mare ca Rusia, să nu se știe cu anii la Moskowa ce se petrece la Tiflis sau Wladiwostok. Suntem mulți chiar din Ploești, sau am trecut și trecem prin Ploești — că, află iar dela mine, ostașii români au și concedii — și nu am auzit sau văzut nici unul cerul Munteniei arzând și nici avioane americane cari să înlocuiască cel puțin cucii, pasăre destul de rară pe la noi.

Iar la încheere te repezi așa, deodată în noi și ne sgudui:

„Trezește-te Române! Predă-te Armatei Roșii, până nu este prea târziu!..."

Și de ce mă rog? De ce tocmai armatelor roșii? Fiindcă sunt cele mai proaste? Moriț! Fii la locul dumitale!

Nu ești în stare să sperii România, țară de 16.000.000 locuitori cu cele 185 milioane ale Rusiei până la Oceanul Pacific și o sperii cu... America? (Totodată aflași și numărul locuitorilor României cu aproximație bineînțeles!).

In celălalt „manifest" o iei și mai altfel și ne sperii... și cu pacte, spunând „Soldați și ofițeri români! Nu vă nenorociți pe voi. familiile voastre, patria voastră! Pactul anglo-sovietic vă arată calea salvării!

In acest pact se spune limpede, că Rusia, Anglia și America n'au nicium fel de pretenții asupra pământului românesc și nu se vor amesteca în treburile lăuntrice ale României".

Dar și aici te divulgă cineva· Ziarul Suedez „Göteborgs Morgenpost" din 23 Iunie 1942, ne lămurește că acest pact mai are un adaos secret, unde Basarabia, Bucovina și Dobrogea sunt sferă de influență rusească, apoi că Rusia are dreptul să înființeze garnizoane în România „prin arendare", așa cum a fost cu Lituania, Letonia și Estonia, și că... pentru siguranța sa, Rusia Sovietică va efectua un control militar și politic în România. Deci unde e minciună? Mai repede cred că e la tine scrib perciunat și fără cultură.

Mai spui încă un lucru în fițuica ta:

„Sângele românesc curge zadarnic șiroae lângă Sevastopol și Harcov".

Cât de zadarnică a fost lupta românilor la Sevastopol și Harcov, ați recunoscut-o voi singuri, prin posturile de radio și apoi postul „British Broadcastings Company", când a spus: „succesele dușmanilor noștri dela Sevastopol și Harcov, se datoresc în primul rând armatelor române". Pe atunci însă, când ai tipărit „manifestele" acestea, bolșevicii tot mai trăiau cu iluzii.

Faci spume la gură afirmând că în anul 1942, se va creia al doilea front în Europa, care ne va strivi. Să știi, „tavarășe", că ce dorește omul mai mult, i se împlinește. Al doilea front l-ați creiat singuri voi, bolșevicii, când am despărțit armatele sovietice între Caspica și Marea Neagră, svârlindu-vă dincolo de piscurile Caucazului.

Cu asta i-ați scos și pe anglo-americani din încurcătură și v'ați ținut și de cuvânt, căci s'a întâmplat în... 1942.

Al treilea manifest este însă culmea neghiobiei! In locul lui Stalin. v'ași pune pe toți la zid, că... ați prăpădit hârtia de geaba.

Adică, spui tu, „Tavarășe prapagandist perciunat", că:

„Subsemnații soldați și *ofițeri* din armata română, vă comunicăm pe această cale, că ne aflăm prizonieri la Ruși... Toți suntem mulțumiți, căci viața ne e în siguranță, iar Rușii se poartă cu noi bine... Aici ni se dă mâncare atât de bună, cum mulți dintre noi n'au avut-o în țară"...

Las la o parte faptul, că semnează numai soldați, cel mai mare gradat și singurul de altfel e un caporal — *deci nici un ofițer*, dar iscăliturile puse nu au nimic comun cu textul acesta mincinos. Pe pagina 2-a, subt fotografia semnăturilor, stă scris: „Seria Nr. 986. (Iscălituri dela 31522 până la 31535)".

Numărul iscăliturilor corespunde — sunt 14. Proveniența lor? Dintr'un registru de Cruce Roșie sau de evidență a prizonierilor, fotografiate și puse subt un text ticluit.

Cel puțin „tavarășe", să fi dat dracului explicația asta dela urmă și... mai mergea!

Dar aici, numai o întrebare: De ce prizonierii voștri la noi, declară cu toții că sunt morți de foame și că în spatele frontului, tot atât de prost o duc cu mâncarea?

Sau... poate ca să dați prizonierilor români de mâncare?

Nu văd de ce ați fi atât de umanitari cu prizonierii unei armate care v'a arătat cât de greu este oțelul românesc. Și mai știm ceva: știm câtă jale și câtă suferință s'a abătut timp de 23 de ani pe tot cuprinsul sovietelor. Insulele Solowei din Marea Albă pot spune multe, iar milioanele de locuitori desrobiți din ghiarele bolșevismului, dela golful Finic și până în Crimeia și Caucaz, ne-au povestit și ne povestesc destule.

Voi sunteți singurul popor care ați cunoscut canibalismul în veacul al XX-lea și aceasta numai mulțumită metodelor „proletare" și umanitar-comuniste ale regimului vostru.

Noi le știm și le știe orice ostaș român. Fiți siguri!

Cap. T.R. CHIȚULESCU GH.
corespondent de război P.P.

REVOLTELE din India au luat proporții înspăimântătoare

Situația din India este considerată ca foarte gravă, anunță cercurile dela Londra. Toate provinciile sunt cuprinse de focul revoltei și poliția britanică cu greu mai poate face față situației. Pretutindeni, la Bombay, Ahmedabad, Luknow, furia mulțimei nu mai cunoaște margini. Nenumărați morți și răniți cad de o parte și alta.

In provincia Bihar, trupele din armată au trebuit să intre în acțiune, pentru a da ajutor poliției, care s'a dovedit neputincioasă în fața atâtor lovituri din partea populației civile.

Chandra Bose a făcut un apel la toate confesiunile și partidele din India, de a duce lupta cu cea mai mare înverșunare contra asupritorilor britanici.

Vii îngrijorări în Camera Comunelor

La repetatele întrebări puse în legătură cu declarațiile făcute de Stalin, Churchill, premierul englez, a dat un răspuns neclar, încercând să se sustragă de a face o expunere precisă a noulor pierderi suferite de englezi.

Deputatul laburist Bevan a arătat în termeni hotăritori ce are să aducă în sânul lucrătorilor din industria de războiu, tăcerea asupra colaborărei comandamentelor ruso-engleze.

Enervat peste măsură de inoportunitatea a numeroși deputați, Churchill nu a găsit ceva mai bun de făcut decât să părăsească incinta Camerei, în desaprobarea unanimă a celor de față.

Desigur, aceste lucruri arată în mod precis, scepticismul guvernului englez în ceeace privește situația din Răsărit, ca și atacurile suferite de flota engleză și aliată.

Cpt. Luigi Garuli s'a ținut de cuvânt

Când vă veți întoarce în țară, sărutați și pentru mine pământul scump al României noastre, au fost, șoptite ușor, ultimile cuvinte ale Cpt. Luigi Garuli.

Profesorul de trageri dela centrul de instrucție al artileriei, inimos cum îl știm nu-l răbda inima să nu fie lângă elevii lui, cot la cot și inimă lângă inimă, pe câmpul de onoare.

Venit pe front în Iulie și repartizat la grupul de artilerie al unei Divizii de Munte i se încredințează comanda unei companii de aruncătoare grele de 120 mm.

La atacul Baksanului unde divizia a străpuns frontul și a făcut cap de pod, prizonierii ruși spun că era spaima unităților bolșevice.

Povestesc cu groază cum odată dintr'o întreagă companie rusă asupra căreia a tras Cpt. Garuli, nu a mai rămas nimeni din ea.

Văile apelor ce izvorăsc din Elbrus și Munții Caucazului de răsărit își vor aduce aminte multă vreme de vuetul aprig al tunurilor sale...

A căzut vitejește, lovit de un obuz vrăjmaș pe când mergea către observatorul său înaintat.

Mareșalul Conducător a spus cândva:

„Acum vă cer să dați totul Patriei, Patriei pentru care veac de veac și generație de generație s'au trudit și au murit ctitorii, martirii și eroii neamului.

Așa cum se aprinde în Biserica Domnului făclie de făclie, lumină din lumină, credința nopților de denie, din stranele statornice ale Patriei să ne întindem brațele ca să aprindem lumina drepturilor și veșniciei românești.

V'o cer în numele strămoșilor noștri, al istoriei și a voivozilor, în numele regelui și a gliei noastre de veacuri".

Porunca Mareșalului, a strămoșilor și a voivozilor noștri trebuia îndeplinită

Și Cpt. Luigi Garuli s'a ținut de cuvânt.

Fie ca, de acolo de sus de unde ne privești, să ai mulțumirea că truda ta n'a fost zadarnică și jertfa ta a pus o nouă piatră la zidirea României de mâine.

Și să mai știi că în răsăritul dinspre Caspică al Caucazului, în apusul de foc al soarelui, vânătorii și artileriștii tăi dragi au jurat pe mormântul tău din înălțimea Piatigorskului, să te răzbune crunt.

O. L.

Luptătorii ajută familiile celor căzuți

Ofițerii, subofițerii, funcționarii civili și trupa Bat. 54 Transmisiuni de sub comanda Maiorului Răuță Octavian, precum și ostașii Companiei I-a dela Bat. 27 Pionieri au fost citați prin Ordin de Zi pe Armata 3-a, pentru inițiativa de a ajuta familiile camarazilor lor morți și răniți.

Un consiliu anglo-rus de ...examinare

Stockholm. — Reprezentanții autorităților sovietice și britanice se vor întruni în scurt timp pentru a examina noua situație a Rusiei, creiată de ultimele înfrângeri militare suferite de forțele sovietice.

MERSUL OPERAȚIUNILOR pe FRONTURILE de LUPTA

Grupul de forțe inamice, încercuit pe șoseaua ce duce la Tuapse, a fost nimicit. Prin aceasta, au fost zdrobite în lupte grele de munte grosul unei divizii sovietice de gardă și părți dintr'o divizie de vânători de munte, capturându-se în același timp peste 400 de poziții de luptă, numeroși prizonieri și arme. Curățirea ținutului acoperit de codri nepătrunși, de ultimele cuiburi de rezistență inamice este încă în curs.

La sud de Terek, contra-atacuri inamice au fost respinse cu grele pierderi sângeroase pentru inamic.

In Stalingrad, un grup de trupe inamice a fost decimat. Artileria armatei a scufundat pe Volga un vapor mare.

Forțele aeriene de luptă au continuat distrugerea liniilor ferate importante dela răsărit de Volga.

Pe frontul Donului, trupele aliate au respins mai multe atacuri locale și încercări sovietice de a trece fluviul.

In sectorul central și în sectorul nordic al frontului, prin acțiuni încununate de succes ale trupelor de recunoaștere și de asalt, au fost nimicite numeroase poziții de luptă ale inamicului, împreună cu trupele ce le ocupau.

La est de Leningrad, ultimele resturi ale forțelor sovietice care trecuseră Neva au fost aruncate peste acest fluviu.

Formațiuni de avioane germane de luptă au reînceput eri bombardarea bazelor aeriene britanice din insula-fortăreață Malta, putându-se observa incendii întinse la instalațiile de garaj și la hangarele de avioane. In luptele aeriene date deasupra insulei, avioane germane de vânătoare au doborît 3 avioane de vânătoare britanice, iar echipagiile avioanelor germane de luptă au doborît alte 2 avioane de vânătoare britanice.

Din formațiunile de avioane britanice, care au dat eri în timpul zilei, dela înălțimi foarte mari, atacuri contra coastei de nord a Franței și Olandei, avioane de vânătoare germane au doborît 5 avioane inamice, fără a suferi pierderi.

Cu prilejul unor sboruri de hărțuire făcute în cursul zilei de avioane britanice izolate pe deasupra Germaniei de nord și de nord-vest, populația a avut pierderi neînsemnate.

Deasupra Mării Nordului și Mării Baltice, 3 avioane britanice au fost doborîte în timpul nopții.

Avioane germane de luptă au atacat noaptea trecută, cu bune rezultate, un port important din nord-estul Angliei

*

Consecințele care rezultă din distrugerea trupelor inamice încercuite dealungul șoselii ce duce spre Tuapse pentru situația strategică generală depe frontul Mării Negre sunt încă nesigure.

Bolșevicii, care până acum putuseră să-și mențină comunicațiile cu Suchum și Batum prin Tuapse, se văd acum în situația de a-și vedea tăiate aceste comunicații prin faptul că depe acum aviația germană atacă cu înverșunare toate mișcările de trupe și de transporturi din regiunea Tuapse.

In afară de aceasta, căile de comunicație insuficiente ale vaselor ce navighează dealungul coastelor sunt de multă vreme controlate de vedetele rapide germane.

O nouă fază în luptele dela Stalingrad

Bătălia Stalingradului a ajuns la maximum de intensitate. Germanii au reușit să străpungă numeroase fortărețe din interiorul orașului angajând luptă cu numeroase forțe bolșevice care se apără cu disperare.

Presiunea exercitată de trupele germane, pe coridorul care atinge Volga, este din ce în ce mai mare, bolșevicii retrăgându-se cu pierderi incalculabile în cartierele mărginașe din nordul orașului.

Obiectivul principal al atacului german îl constitue cele trei uzini uriașe de armament, care asigură o bună parte din materialul de războiu al sovietelor.

Pe lângă unitățile de pionieri, care dau asalturi repetate asupra inamicului, o divizie de tancuri germană a reușit să producă o străpungere uriașe și să coopereze cu unități speciale de infanterie, învăluind într'un cerc uriașa uzină Djerdjinski, ce se întinde pe o suprafață de peste 4 km. pătrați și în care lucrează un furnicar de peste 20.000 lucrători. Această uzină asigură ea singură 27% din toată producția de armament a Rusiei.

Acțiunea de amploare a unităților germane, asupra uzinei Djerdjinski va aduce în curând, sfărâmarea ultimei rezistențe bolșevice și odată cu aceasta, cucerirea orașului, în urma căruia frontul de răsărit va lua un alt aspect.

Posturile de radio germane despre victoria dela Odessa

Posturile germane de radio, precum și întreaga presă germană pomenește la loc de cinste, împlinirea unui an dela cucerirea Odessei de către armatele române.

Radio Donau spune între altele că, poporul german se gândește astăzi, când se împlinește un an dela cucerirea fortăreței Odessa de către trupele române, la valoarea victoriei pe care ostașii români a smuls-o în toamna trecută. Cucerirea Odessei, spune mai departe expunerea, se prezintă astăzi într'o nouă lumină, când celelalte lupte ce s'au dat pentru cucerirea Sevastopolului, și cele care se dau astăzi pentru cucerirea Stalingradului, arată cu câtă îndârjire rezistă bolșevicii împotriva atacurilor noastre. La Odessa, aceste rezistențe îndârjite, necunoscute încă bine, au fost înfrânte în câteva săptămâni de puterea extraordinară de luptă a soldatului român.

Astăzi, victoria dela Odessa ne apare mult mai importantă decât am privit-o în trecut, trecând în istorie ca una dintre cele mai mari bătălii ale lumii, iar tânăra, dar viteaza armată română, ca una dintre forțele militare de valoare ale timpurilor noastre.

ȘTIRI EXTERNE

Madrid. — Un avion englez, prevăzut cu trei motoare, care plecase dela Gibraltar spre Londra, s'a prăbușit în apele portugheze.

*

Veneția. — Delegația de ziariști români invitați de ministerul culturii naționale au intrat pe teritorul Italiei prin Tarvisio.

*

Faptul, că șefii militari americani stăruie ca Statele Unite să aibe mai întâi grije de apărarea sa teritorială și apoi să se îngrijească de aliați, provoacă în cercurile oficiale engleze noui proteste.

Presa engleză constată că Statele Unite nu mai sunt în măsură să ajute popoarele cu care luptă alături.

*

Lisabona. — Amiralitatea britanică a anunțat pierderea crucișetorului englez „Coventry".

Acest vas avea o deplasare de 4290 tone, armamentul său compunându-se din 10 tunuri de 102 mm. și din 16 tunuri de 40 mm. Echipajul crucișetorului, format din 440 oameni, n'a mai putut fi salvat.

*

Geneva. — Un ziar din Londra anunță că transporturile engleze nu se vor mai putea face, dacă lucrătorii feroviari vor fi luat de uzinele de armament.

*

Barcelona. — O nouă emisiune radiofonică românească a avut loc Vineri la postul de radio Barcelona.

Tokio. — China guvernamentală se află în fața unei crize dezastruoase.

Prețurile mărfurilor s'au mărit mai mult de cincizeci de ori.

*

La Dieppe a sosit al doilea contingent de prizonieri francezi eliberați din ordinul Führerului Adolf Hitler ca răsplată a felului cum populația din Dieppe s'a purtat cu ocazia încercării de debarcare a englezilor.

*

Avioane britanice au atacat regiunea Rhenaniei din Germania, provocând victime printre populația civilă, pagube și incendii la locuințele muncitorești.

Au fost doborîte cu această ocazie 22 avioane britanice.

*

Comandantul „Diviziei Albastre" formată din voluntari spanioli, care luptă pe frontul contra bolșevismului a fost decorat pentru fapte de arme cu ordinul militar spaniol în gradul de mare cruce.

*

Sofia. — Miniștrii bulgari Vassilieff și Rodoslavoff au fost primiți în audiență de M. S. Regele Mihai I.

*

Berlin. — In cursul săptămânii trecute marina de războiu germană a scufundat un număr de 31 vase cu un tonaj de 178.500 tone.

*

Madrid. — Autoritățile au interzis difuzarea mai multor ziare englezе pe teritoriul spaniol.

Argentina alături de Axă

Buenos Aires. — Guvernul argentinian a adus la cunoștință guvernului din Waschington că nu înțelege să rupă relațiile cu Axa. Aceste declarații sunt foarte importante având în vedere declarațiile pe care Sumner Welles le-a făcut zilele trecute privitor la poziția Argentinei față de celelalte state ale Americei de Sud care au rupt relațiile cu axa (Brazilia, Uruguai etc.).

Sumner Welles spunea că nu crede ca Argentina să continue această situație și că va rupe și ea în curând relațiile diplomatice cu Axa.

Pentrucă nu înțelege, continua omul politic american, ca celelalte state sud-americane să primească lovituri de cuțit în spate (aluzie la o serie de vase scufundate de submarinele germane) iar Argentina să fraternizeze cu inamicul lor.

După cum vedem guvernul argentinian a fost de altă părere...

RADIO MOSCOVA DESPRE SOLDATUL ROMAN

Postul de radio Moscova a făcut zilele trecute o destăinuire neașteptată.

In cuvinte reci, rostite cu greu de crainicul postului, au fost aduse soldatului român adevărate laude!.. Sovietele, spunea mai departe crainicul, nu au crezut niciodată că vor găsi în soldatul român un adversar de temut, cu o putere de luptă neîntâlnită, dotat cu rezistența fizică supraomenească și cu un moral pe care nicio putere din lume nu poate să i-l sdruncine.

Oriunde trupele române au angajat lupte cu trupele noastre, noi nu am reușit să dominăm, fiind siliți ca în fața unui eroism orb, să cedăm cu toate pierderile pe care le produceam inamicului nostru.

Astăzi avem în soldatul român un adversar periculos cu atât mai mult cu cât el este prezent pe toate fronturile de luptă.

Nu putem spera la o uzură a lui provocată nici de rezistența noastră îndârjită, nici de greutățile terenului pe care se dau luptele și ceiace este mai grozav nici de iarnă, în fața căreia orice forță armată este sdruncinată atât ca moral cât și ca material.

Iarna trecută, trupele române, cu tot gerul năprasnic ce nu s'a mai abătut asupra Rusiei de aproape o sută de ani, au respins multe din atacurile noastre, reușind în multe părți să câștige chiar teren.

Mai departe postul de radio Moscova lasă să se înțeleagă că față de un adversar atât de puternic greu se poate gândi cineva la victorie cu atât mai mult cu cât Sovietele nu mai sunt la începutul forțelor sale.

Desfășurarea operațiunilor din Răsărit au un caracter cu totul deosebit

Luptele ce se dau în Caucaz și Stalingrad urmează un plan bine stabilit al Inaltului Comandament German

Mersul operațiilor pe frontul din răsărit se caracterizează prin acțiuni restrânse ce au ca scop micșorarea forțelor de rezistență inamică. Până acum nu s'a declarat niciun centru de gravitate al atacurilor germane și aliate. In Caucaz, luptele ce se dau în munți, împing tot mai mult pozițiile inamice spre Marea Caspică, câștigurile de teren făcându-se pe scară mică, dat fiind conformația teatrului de luptă.

După ocuparea Molgobecului, trupele germano-române înaintează sistematic spre marele centru petrolifer Grossny.

In Stalingrad, caracterul special al luptelor care se dau încă pe străzile și în clădirile principale ale orașului, face ca operațiunile să se desfășoare după un plan bine stabilit al înaltului comandament german, care are ca scop să cruțe pierderea inutilă de vieți omenești. Astfel, trupele speciale de geniu, împărțite în grupuri restrânse, operează cu mijloacele cele mai moderne împotriva inamicului, care își sprijină rezistența în spatele zidurilor transformate în adevărate fortărețe.

La 13 Oct., lupte de hărțuială durau încă pe străzile Stalingradului, bolșevicii apărându-se cu îndârjire în mijlocul dărâmăturilor provocate de bombardamentele prin tir direct al artileriei de asalt și acelora efectuate în picaj de avioanele Stukas.

Atmosfera de iad în care se desfășoară luptele la Stalingrad, este culminată de contraatacurile sovietice, la care iau parte tancuri de tonaj greu. Soarta acestor coloși de oțel este aceiași cu acelor sute și mii, de care blindate ce zac fumegânde sub dărâmăturile clădirilor.

Lupta pe străzile Stalingradului se dă dela mică distanță, mărind astfel caracterul sângeros al bătăliei.

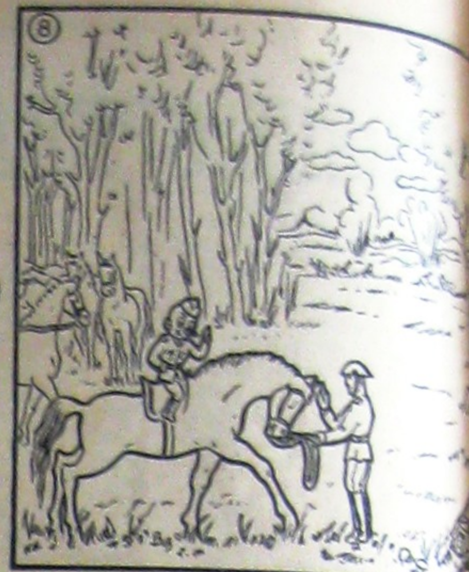
PRIM REDACTOR: LT. REZ.: *AUREL M. ALICU.*

Soldățel

CAPITOLUL II.

PRIMELE LACRIMI

Călăreții, pentru luptă, într'un crâng descălecară
Și în focul bătăliei cu avânt se aruncară
Flamură lăsă în paza roibului, pe Soldățel
Promițându-i c'altădată o să-l ducă și pe el...

Serg. T. R. ZENOBIE BÂNCILĂ
REPORTER DE RĂZBOL P. P.

Dar abia plecă sergentul, și ca orișice copil
Soldățel din crâng o șterse, furișându-se tiptil.
Își făcuse socoteala, cât timp lupta o să dureze
Va 'ncerca 'n apropiere, cu ceva să se distreze...

Și la tot ce întâlnit-a curios el a privit
De ideia cu plimbatul fiind grozav de mulțumit
Dar deodată se oprește. Doi ochi mari la el privesc
—Sfinte, ăsta ce să fie!?.. Simt pe loc că 'nebunesc!

Mâna grea a lui Matache, după ceafă 'l apucă
Și ca pe un fir de iarbă, drept în sus îl ridică
—Ha, păpușă năsdrăvană, zău, la timp chiar ai picat
Tot n'aveam pe cine pune la cartofi, de curățat...

Soldățel nu prea 'nțelese, bucătarul ce a spus
Când simți ceva în spate și apoi zburând pe sus
Și în urma lui, Matache, îi strigă înfuriat:
—Dacă nu te'miști, paiațo, cu mine ți s'a 'nfundat!

Desene
Sold. RAABE ALEXANDRU
DIN SECȚIA GEOGRAFICĂ

Dar abia când pe grămada de cartofi, a nimerit
Despre tot ce se 'ntâmplase, Soldățel s'a dumirit
Și cu lacrime amare, mult a plâns și a oftat
Necăjit pe sine însuși că de crâng s'a depărtat...

URMARE